

Efter lovforslagets henvisning til udvalgsbehandling viste det sig imidlertid, at monopoltilsynet ikke mente at have tilstrækkeligt grundlag for at fastsætte, hvilke prisforhøjelser det kunne godkende, uden at der i selve lovtæksten blev givet nærmere kriterier for enten selve prisansættelsen eller dennes maksimale højde. Udvalgsarbejdet kom derved til at strække sig ud over den mødeperiode, der afsluttedes den 15. juni, og det blev derfor nødvendigt at indkalde folketinget til en ekstra mødeperiode i dagene 28.-30. august.

Ved 2. *behandling* fik det af landbrugsministeren stillede ændringsforslag om indføjelse af en bestemt beløbsramme som overgrænse for de prisforhøjelser, der kunne godkendes af monopoltilsynet, tilslutning fra såvel regeringspartierne som venstre og det konservative folkeparti, men motiveringerne herfor var ikke sammenfaldende.

Carl Petersen (S) anbefalede kort den foreslåede hjemmemarkedsordning og tilføjede:

„ Ingen kan være i tvivl om, at det, vi her er i færd med at gennemføre, kan få uheldige konsekvenser på områder, som er meget følsomme over for prisstigninger i det hele taget. Derfor vil jeg sige til dem, der nu får ansvaret for prisansættelserne: gør det varsomt, således at prisstigningerne kommer til at betyde en virkelig forbedring af landmændenes samlede indtægt og ikke kun fører til, at de fryder sig over, at nu må forbrugerne i byen da endelig betale den rigtige pris.....“

De fødevarergrupper, der her er tale om, er følsomme over for prisstigninger, og blot en forholdsvis lille nedgang i afsætningen på hjemmemarkedet kan få mærkbare konsekvenser på et i forvejen overfyldt eksportmarked med det slutresultat, at den samlede indtægt for landbrugserhvervet ikke bliver større, men måske tværtimod lavere end før forhøjelsen af priserne på hjemmemarkedet.

Det næste, der i denne forbindelse er grund til at nære bekymring for, er, at avancerne i butikkerne stiger som følge af ordningen. Vi skulle nødig opleve, at forbrugerne, for at vi kan skaffe landbruget indtil 200 mill. kr., kommer til at betale 300 mill. kr., hvilket altså vil sige, at resten går i de handlendes lommer. Jeg må derfor henstille til regeringen at følge dette spørgsmål med megen opmærksomhed, og at man er parat til at gribe hurtigt og effektivt ind, hvis der skulle vise sig tendenser i denne retning. Ja, jeg vil forstærke denne min henstilling med det spørgsmål til regeringen, om man har forberedt det nødvendige over for en sådan situation, og jeg vil gerne have et svar.“

Jens Chr. Christensen (V) gav tilslutning ud fra den betragtning, at der herved gaves landbruget mulighed for en omend meget beskedent så dog hårdt tiltænkt indtægtsforøgelse. Han udtalte i øvrigt:

„Det er venstres opfattelse, at folketinget i stedet for det, vi nu er ved at vedtage, burde have gennemført en lovgivning, hvorefter det var muligt for landbrugserhvervet at opnå produktionsprisen